

Flame, vi-rút tin h c gián đi p chính ph

nh minh h a (DR)

Chúng có khả năng nh n d ng và sao chép b t k lo i t p tin nào.

Chúng cũng có th ghi nh i m i khi nh n m t phím, ch p màn hình, hay nh kích ho t micro máy vi tính đ thu âm ti ng đ ng và các cu c đ i tho i xung quanh.

Th m chí, chúng có th kh i đ ng b ph n Bluetooth đ liên l c v i máy vi tính c m tay hay các đi n tho i thông minh g n đ y.

Đó chính là “Flame”, tên mã t lõi vi-rút tin h c, v a đ c các chuyên gia tin h c c a ba n c Nga, Hungary, M và th m chí Iran xác đ nh.

H u h t, các chuyên gia này đ u nhìn nh n r ng ch có m t qu c gia duy nh t m i có đ các ph ng ng ti n tin h c và tài chính c n thi t đ có th t o ra m t lo i công c tinh vi đ n th .

Trong bài vi t đ t a “Flame, vi-rút tin h c gián đ p chính ph ”, báo Le Monde cho bi t, ch trong vòng có hai năm, Iran đã ba l n b m t lo i siêu vi-rút tin h c t n công v i m t s c công phá ch a t ng th y.

Ph n m m tin h c này làm vi c m t cách âm th m mà không h gây nhi u s v n hành c a máy vi tính b nhi m. Cho đ n gi , các chuyên gia v n ch a tìm ra đ c cha đ c a lo i vi-rút này. Tuy nhiên, m i s nghi ng đ u đ d n lên hai qu c gia là M và Israel .

Iran trong t m ng m cu c chi n tin h c

Không ch có Iran m i là n n nhân duy nh t. Vào đ u tháng 5 năm nay, Liên hi p vi n thông Qu c t (UIT), c quan tr c thu c Liên Hi p Qu c, tr s t i Genève, đã nh n đ c l i kêu c u c a nhi u qu c gia vùng Trung Đông. R t nhi u c s d u khí trong khu v c là n n nhân c a m t v t n công tàn phá: nhi u kh i d li u l u tr trong máy b t thình lình bi n m t.

Cu i tháng t năm nay, nh m c s a ch a các thi t h i, Iran bu c ph i t m th i c t đ t các m ng tin h c c a ngành công nghi p d u h a.

Th ph m d ng nh là m t lo i vi-rút m i, mà các chuyên gia đ t tên là “Wiper” (t m d ch là “k bôi xóa”).

Tr c đó, các chuyên gia tin h c trên toàn th gi i đoán r ng đây là m t h i m i c a m t cu c

chiến tin hắc bí ẩn do các tin tức vô danh thục hiến để chèn ng Iran.

Trong vòng hai năm 2010 và 2011, Iran đã phát hiến ra hai loĩ vi-rút: “Stuxnet” trong các máy vi tính chuyên kĩm soát các máy quay ly tâm của nhà máy làm giàu chĩt uranium ở Natanz và con “Duqu”, một loĩ vi-rút gián điệp, để thực thi t k nhĩm ăn cắp các thông tin nhĩy cĩm trong các mĩng tin hĩc.

Theo nhĩn để nh cĩa các chuyên gia, chĩ có một quĩc gia duy nhĩt mĩi có thĩ huy để ng các phĩng ng tiĩn nhĩn lĩc và tài lĩc cĩn thiĩt để tạo ra các chĩng trình phĩc tĩp và tĩi tân để n nhĩ thĩ. Và tĩt cĩ mĩi nghi ngĩ để u để c để dĩn lên Mĩ, Israel hoĩc là cĩ hai.

Flame : siêu vi-rút tin hĩc gián điệp

Trong vĩ vi-rút “Wiper”, UIT đã phĩi nhĩ cĩy để n công ty an ninh Nga Kaspersky.

Trong quá trình để u tra, các chuyên gia Nga phát hiến ra một loĩ vi-rút khác trong các tĩp tin bĩ nhĩĩm vi-rút Duqu. Do vĩn chĩa nhĩn để ng để c loĩ vi-rút này, nên hĩ gĩi chúng là “Flame”, bĩi vì cái tên bí ẩn này thĩĩng xuyên xuĩt hiĩn trong mã tin hĩc cĩa chúng.

Cuĩc sẵn lòng thêm phĩn sôi để ng vĩi sĩ góp một cĩa các chuyên gia tin hĩc cĩa các công tin an ninh Crysos (Hungary), Symantec (Mĩ) và thĩm chí Iran.

Để u ngĩc nhĩn, là các chuyên gia này để u tìm thĩy cùng một loĩ vi-rút “Flame”. Tĩ ngĩc nhĩn này để n ngĩc nhĩn khác, các chuyên gia nhĩn thĩy, trong phiên bĩn để y để, bĩ mã Flame nĩng 20 megaoctets, cao gĩp 20 lĩn so vĩi loĩ Stuxnet.

Theo các nhà để u tra, cũng gĩĩng nhĩ hĩu hĩt các chĩng trình phĩn mĩm gián điệp khác, Flame để c “các trung tâm để u khiĩn và kĩm soát” để u hành tĩ xa.

Điểm tiếp theo của Flame là các máy vi tính được trang bị hệ điều hành Windows của Microsoft. Tuy nhiên, Flame không được phát tán một cách tiếp theo trên mạng, mà theo tiếp theo đó, theo quy trình của một trung tâm điều khiển. Mục đích là nhằm tránh sự phát triển của bất cứ có thể làm gia tăng nguy cơ bị dò tìm.

Trước khi chuyển các dữ liệu về trung tâm điều hành, loại vi-rút này còn bao gồm các mối liên lạc của chúng như vào hệ thống mã hóa được cài sẵn.

Và cuối cùng, chúng còn được cung cấp cho một chức năng “tự vận”, một khi đã hoàn thành nhiệm vụ.

Phân đông các nạn nhân của Flame là các quốc gia Trung Đông

Theo các nhà điều tra, nạn nhân của Flame nhiều vô số kể. Phân loại là tại Iran (hơn 200 máy); số còn lại nằm rải rác ở các nước Palestine, Soudan, Syria, Li-băng, Ả Rập Xê Út, Ai Cập...

Thế nhưng, đến cấp độ này, các công ty an ninh lại tiếp tục không tiết lộ lãnh vực hoạt động nào bị nhắm đến bởi mối quốc gia.

Nhưng hệ cũng ghi nhận một điểm là Flame cũng được biết tìm kiếm những cá nhân nào làm việc với các tập tin Autocad (được dùng chủ yếu trong bộ ngành công nghiệp, kiến trúc, sự đồ máy móc...).

Các nhà điều tra cũng xác định được kho tàng 15 trung tâm điều khiển bất hợp pháp. Các cơ sở này thường xuyên di chuyển trên khắp châu Âu và châu Á. Và chúng hoạt động dưới 24 tên miền khác nhau.

Điều kỳ lạ là cuộc điều tra lại đang ở đó: không có chuyển tiếp từ việc khai thác ra Flame, cũng như là nguồn gốc của nó.

Theo lý thuyết, các cuộc điều tra này đều có thể đưa ra trước pháp luật các nước có liên quan, nhưng cần tránh kiện tụng, pháp lý và ngoại giao thì hầu như không thể nào vượt qua được.

Tuy nhiên, các nhà điều tra cũng hài lòng khi nghe được rằng vi-rút Stuxnet và Flame là do một quốc gia sản xuất ra, nhưng lại không cho biết cụ thể là quốc gia nào.

Cùng với bài viết trước đây, trong cuộc chiến chống tin tức này, người Mỹ tỏ ra không mấy nhiệt tình. Nên nhớ rằng, Stuxnet, Duqu và Flame là sản phẩm do nhóm chuyên gia Belarus, Hungary, Nga và thậm chí là Iran phát hiện ra trước tiên.

Pháp: Báo động về tình trạng sức khỏe doanh nghiệp

Chuyển sang đề tài kinh tế, một số tờ báo Pháp cho biết nhu cầu doanh nghiệp trong nước bắt đầu tỏ ra lo âu sau thành công của đồng Xã hội trong đợt bầu cử Quốc hội, vừa kết thúc vào hôm chiều ngày 17/6 vừa qua.

Một số đề án mà chính phủ đồng Xã hội đưa ra thông qua thuế, tăng cường bảo trợ, quy định lao động ... đang gây lo ngại cho các doanh nghiệp, hiện đang gặp nhiều khó khăn.

"Tiếng gọi của báo đồng công các doanh nghiệp chống lại chính sách của Hollande" và "Le Medef trong nỗi lo sợ và lo lắng" là các tiêu đề trên trang nhất của các báo Le Figaro và Les Echos.

Cả hai tờ báo cho biết, ngay sau khi trở về từ Hội nghị các chủ doanh nghiệp tại Copenhagen (Đan Mạch) và tại Los Cabos (B20), bà Laurence Parisot, chủ tịch Hiệp hội các chủ doanh nghiệp Pháp, đã lên tiếng báo động rằng: "Nỗi lo sợ quá hiển nhiên và chúng tôi thất vọng quá lớn".

Theo bà, doanh nghiệp Pháp hiện đang rơi vào tình trạng "thiếu hụt tín dụng sản xuất,

trong khi số đơn đặt hàng giảm sút, các doanh nghiệp tuy nhiên đang bán ngày càng ít, còn các doanh nghiệp đầu tư, khá ít là tạm ngừng, còn nếu không thì họ là bán đình trệ”.

Mặt việc này mà theo Les Echos mô tả giống như là “ngày tận thế”, còn theo Le Figaro “bức tranh đen tối”.

Bà Laurence Parisot cho rằng chính phủ mới của Pháp đang bóp nghẹt đơn các doanh nghiệp, khi muốn ám chỉ đơn cùng lúc tình hình khu vực đồng euro, tình hình doanh nghiệp trong nước và các doanh nghiệp thu nhập của chính phủ.

Cả hai tờ báo cùng cho biết, theo điều tra tài chính do Insee công bố ngày hôm qua, thì ba 19/6/2012, chỉ số tín nhiệm trong ngành công nghiệp, dịch vụ và xây dựng Pháp đã bị mất thêm một điểm trong tháng 6 này.

Tình thế này của các chủ doanh nghiệp Pháp nằm ở mức trung bình của 20 năm gần đây, nhưng vẫn còn cao hơn so với mức của những năm 1992-1993 hay 2008-2009.

Bên cạnh đó, Ngân hàng trung ương Pháp cũng thông báo cho biết là tổng sản phẩm nội địa (GDP) có phần thu hẹp lại trong quý II này. Mặt điểm xấu cho việc làm.

Đứng trước tình hình này, bà Laurence Parisot kêu gọi “chính phủ mới và Nghị viện mới phải xem xét đơn những hoàn cảnh hiện nay”.

Theo bà, các doanh nghiệp tăng thêm thuế tăng mức đóng góp vào hiểm tai nạn lao động – bệnh nghề nghiệp, hay thuế đánh thuế công và chính sách xã hội như tăng mức lương của bên của đồng công quy định đang “bắt tách rời ra khỏi đơn sản xuất doanh nghiệp, ra khỏi những gì mà một doanh nghiệp có thể chịu đựng” (Le Figaro).

Đối với bà, các chính sách đang đè nặng lên các doanh nghiệp, hiện đang gặp nhiều khó khăn trong tài chính và đầu tư.

Nhất là, Hiệp hội các chủ doanh nghiệp Pháp cũng tỏ ra lo lắng về hai đề luật đang được bàn thảo: “luật chuyển giao doanh nghiệp” và “luật về chuyển nhượng trong trường hợp đóng cửa”. Theo bà, hai vấn đề này cần phải được thảo luận trước khi các đại tác xã hội với nhau.

Cuối cùng, bà Laurence Parisot cũng khuyến cáo tổng thống Pháp François Hollande rằng “chúng tôi đang trong tình trạng sống còn”.

Châu Á có nhiều triệu phú hơn Hoa Kỳ

Cũng liên quan đến chủ đề kinh tế, Le Figaro cho biết “Châu Á có nhiều triệu phú hơn Hoa Kỳ”.

Khoảng hơn nửa thế kỷ trước, khu vực có nhiều triệu phú nhất là châu Á, nhưng không còn là Mỹ nữa.

Theo một nghiên cứu thống kê gần đây do Capgemini thực hiện, vào năm 2011, tổng châu Á có đến gần 3,37 triệu người giàu, tăng 11% trong vòng 2 năm. Nhóm người giàu mới nổi này đến từ các nước Trung Quốc, Nhật Bản, Thái Lan, Malaysia hay Indonesia.

Ngược lại, tại Mỹ, số triệu phú ít đông hơn so với năm 2010 (3,35 triệu người, giảm 1,1%). Nhóm có điểm an toàn là số người này vẫn là nhóm người giàu nhất hành tinh, mức tài sản trung bình tính 11 400 triệu đô-la. Và số người này vẫn sống tốt hơn nhóm người giàu châu Á.

Thậm chí châu Âu già cỗi thì sao? Số triệu phú tăng nhẹ 1,1% để đạt con số là 3,2 triệu người. Theo quan sát, số triệu phú tại Anh hay Ba Lan sụt giảm, bù lại tại Nga, Đức và Ireland lại tăng lên.

Nhìn chung, số triệu phú trên toàn thế giới là gần 11 triệu người, nhưng tài sản của họ (42 ngàn tỷ đô-la) đã tăng thêm 1,7% so với năm 2010.

Tại Malaysia : lao động nhập cư là nô lệ gia đình

Trên lãnh vực xã hội, báo Libération nhìn sang châu Á với bài viết đề tựa “Tại Malaysia , người nhập cư bị coi như là nô lệ gia đình”.

Có lẽ ra khi về nhà và tiếp xúc với bất kỳ ai, họ chỉ có thể chờ thu, làm việc theo mùa vụ cho đến khuya, không ngày nghỉ phép, lương được trả khi hết hợp đồng (thường là hai năm), bị chửi mắng, đánh đập và xâm hại tình dục... là những gì mà những người lao động nhập cư phải chịu đựng.

Theo Libération, hiện có khoảng 200 ngàn người giúp việc nhà nhập cư ở ngoài đang làm việc hợp pháp tại Malaysia, trong đó số lao động nữ Cam Bốt là 30 ngàn người. Tổng số lao động nhập cư tại quốc gia này là ba triệu người trên tổng số dân là 28 triệu người.

Thế nhưng, không hề có một khung pháp lý nào quy định về quyền của những người phụ nữ này, luôn phải đáp ứng theo những ý muốn của gia đình và các nhà tuyển dụng.

Theo một hiệp hội chuyên hỗ trợ những người di cư và những người tị nạn, chính sự thiếu vắng khung pháp lý này, khiến họ phải sống trong tình trạng “lạm dụng quyền con người” nên mới dẫn đến nhiều thảm kịch đau lòng.

Vào cuối tháng 3 năm 2011, một phụ nữ giúp việc nhà người Cam Bốt tên Mei Sichan, đã chết một cách thảm thương do bị đói và bị đánh đập tàn nhẫn.

Đẹp tươi xuân xanh, 24 tuổi mà cô chỉ cân nặng có 26 kg . Không riêng gì trường hợp cô Mei, tại ngôi nhà Cam Bốt này, trước đó cũng đã có đến 9 trường hợp tử vong vì bị đói và bị đánh đập. Có lẽ chính nhân chủ ngôi nhà này, cuối cùng đã bị kết án treo cổ.